

Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud druhého stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 13. července 2023 **stížnost odsouzené M. V.** rozené , narozené proti usnesení Okresního soudu Praha-západ, číslo jednací 1 PP 15/2021-112, ze dne 1. června 2023 a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzené **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud o tom, že odsouzená se neosvědčila ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody stanovené usnesením Okresního soudu Praha - západ číslo jednací 1PP 15/2021-69 ze dne 13. 4. 2021 a vykoná zbytek trestu odnětí svobody, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Uherském Hradišti sp. zn. 2T 102/2013 ze dne 26. 11. 2013, rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 26T 57/2016 ze dne 3. 11. 2016, rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 26 T 57/2016 ze dne 3. 11. 2016 a rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5T 119/2017 ze dne 7. 9. 2017.

Okresní soud po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že odsouzená se ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody neosvědčila, neboť v průběhu zkušební doby nevedla řádný život. To se projevilo zejména spácháním další trestné činnosti v průběhu zkušební doby a tím, že měla laxní přístup k řešení zadlužení a ke kontaktování poškozených. Takový způsob života dle okresního soudu nesevčí o tom, že by využila šanci, která jí byla pochytnuta, a proto bude muset zbytek trestu, ze kterého byla podmíněně propuštěna, vykonat. Soud i zvažoval, zda by nebylo možné ponechat podmíněně propuštění v platnosti, a dospěl k závěru, že takový postup by byl možný maximálně v situaci, že by u odsouzené bylo shledáno pouze drobnější porušování probačního plánu. V situaci, kdy vedle toho ale pokračovala v páchání trestné činnosti, takový postup neshledal možným.

Proti usnesení podala odsouzená ihned po jeho oznámení stížnost. V ní uvedla, že si není vědoma, že by cokoli porušila v rámci plnění dohledu. Nedávno poškozenému F. poslala omluvný dopis a velmi jí mrzí, že mu spácháním trestného činu způsobila škodu. Následně pak popisuje okolnosti, za kterých došlo ke spáchání činu. Dále ve stížnosti uvádí, že po celou dobu podmíněného propuštění vedla řádný život, má řádné zaměstnání, oporu v manželovi, chtěla by založit rodinu. Žádá proto o poskytnutí poslední šance, aby mohla zůstat na svobodě a prokázat, že již nezklame.

Krajský soud přezkoumal z podnětu podané stížnosti v rozsahu § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, proti kterému mohla stěžovatelka podat stížnost, a řízení mu předcházející, stížnost odsouzené ale důvodnou neshledal.

Je tomu tak proto, že řízení před okresním soudem proběhlo v souladu s procesními předpisy, byly provedeny všechny potřebné důkazy, odsouzená byla k věci ve veřejném zasedání vyslechnuta. Okresní soud tak svým bezchybným postupem vytvořil základ pro správné rozhodnutí ve věci a možno předeslat, že takové rozhodnutí učinil. Nutno též uvést, že své rozhodnutí také dostatečně odůvodnil, takže je možno na ně v podrobnostech odkázat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

Krajský soud tedy s rozhodnutím okresního soudu souhlasí a proto pouze na shrnutí věci a v reakci na námitky odsouzené uvádí, že bylo jednoznačně prokázáno, že odsouzená byla v průběhu zkušební doby, která měla probíhat od 13. 4. 2021 do 13. 4. 2025, trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě sp. zn. 1T 8/2023 ze dne 17. 2. 2023 uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterého se dopustila v noci z 19. na 20. 10. 2022, za což jí byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Dále bylo ze zpráv Probační a mediální služby podávaných od počátku běhu zkušební doby zjištěno, že odsouzená sice docházela na stanovené konzultace, avšak přes pokyn probačního úředníka, aby si našla zaměstnání na pracovní smlouvu, toto až do konce roku 2022 neučinila, zatím přes závazek, že osloví společnost, kde má exekuce, toto rovněž neučinila a dluhovou situaci neřešila a podle probačního úředníka ani nepřijala plně vinu z trestné činnosti, pro kterou byla ve výkonu trestu, když neoslovila poškozené z této trestné činnosti a ani se jim neomluvila.

Je třeba odsouzené zdůraznit, že trest odnětí svobody jí nebyl prominut, ale z výkonu trestu byla pouze podmíněně propuštěna, s tím, že na ni bude dohledem probačního úředníka nadále výchovně působeno a že splní bezvýhradně jím uložené povinnosti, že odstraní následky své trestné činnosti. Po celou dobu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody tak bylo povinností odsouzené chovat se tak, aby nespáchala další trestný čin, což je zcela zásadní předpoklad pro vyslovení osvědčení, ale též plnit podmínky dohledu, který jí byl po zkušební dobu uložen, a podrobit se všem omezujícím opatřením a zákazům.

Jak správně zkonstatoval okresní soud a je uvedeno i shora, odsouzená se ve zkušební době dopustila dalšího trestného činu, a to stejného trestného činu, za který jí byl uložen trest, ze kterého byla podmíněně propuštěna, resp. trestného činu téže povahy. Přitom i v nově spáchaném činu se projeví prvky lstivosti, jako v trestné činnosti, pro kterou byla dříve odsouzena, když ji spáchala za pomoci předem nedovoleně opatřeného klíče od napadeného objektu. To svědčí o přípravě na spáchání činu, nikoliv o náhodném selhání.

Prakticky od počátku zkušební doby navíc byl její přístup k dohledu liknavý, de facto pouze docházela ve stanovených termínech na konzultace, uložené úkoly plnila až s odstupem doby, pokud je vůbec splnila. To, že se nyní snažila omluvit poškozenému z nově spáchané trestné činnosti, na tomto závěru nic nemění.

Za těchto okolností nelze jinak než rozhodnout o výkonu zbytku trestu, ze kterého byla odsouzená podmíněně propuštěna, přičemž vinu na tom má jen a jen ona sama. Odsouzená si ani nezaslouží další důvěry soudu, aby podmíněné propuštění zůstalo mimořádně v platnosti, jak ostatně zcela správně uzavřel i okresní soud, a to z důvodů pregnantně vyjádřených v odůvodnění napadeného usnesení.

Krajský soud tedy po přezkoumání věci uzavřel, že rozhodnutí okresního soudu je správné, předcházelo mu řádně provedené řízení. Proto byla stížnost odsouzené jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 13. července 2023

Mgr. Martin Dostál v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková